

Näringsdepartementet
Regeringskansliet
103 33 Stockholm

Öster Malma 16 04 14

Yttrande från Svenska Jägareförbundet över redovisning av regeringsuppdrag om kronhjort och diverse hemställningar avseende jakt efter kron- och dovhjort (N2015/08683/FJR)

Sammanfattning

Kronhjort är en inhemsk art och har hemortsrätt i landet.

Arten har redan tidigt förekommit norrut, i varje fall till upp till södra Norrland och sprider sig idag åter norrut.

Handjur av kronhjort blir fullvuxna vid högre ålder än handjur av andra klövviltarter samtidigt som äldre handjur är mycket viktiga för kronhjortens ekologi. Tillsammans med låg reproduktion och stor känslighet för störningar innebär det att kronhjort är sällsynt illa lämpad för allmän jakt.

Kronhjort finns ännu i relativt begränsade stammar. Artens ekologi och förnyingspotential medför att en okontrollerad och snabb ökning av populationen förefaller osannolik.

Svenska Jägareförbundets fokusprojekt kron visar att skydds jaktansökningar avseende kronhjort under 2014 var relativt fåtaliga samt att de av länsstyrelserna behandlades generöst och skyndsamt. Förbundet ser därför inget stort behov av ytterligare skydds jaktmöjligheter.

Förbundet anser att det nuvarande systemet för kronhjortsförvaltning i Skåne län fungerar väl och ska förbli oförändrat.

Svenska Jägareförbundet

Öster Malma, SE-611 91 Nyköping · Tel: 0155-24 62 00 · Fax: 0155-24 62 50

Plusgiro: 152292-9 · Bankgiro: 566-6755 · Org. nr: 802001-6658

www.jagareforbundet.se

Naturvårdsverkets föreslår att kronhjortsförvaltningen utanför Skåne län så långt som möjligt införlivas i samma system som älgförvaltningen, vi stöder detta. Det är avgörande att de människor som ska hantera förvaltningen inte behöver sjösätta nya system och regelverk för varje art som ska förvaltas.

Förbundet stöder även förslaget att kronhjortsskötselområden (KSO) ingår i samma förvaltningssystem som älgskötselområden (ÄSO).

Det är viktigt att komma ihåg att KSO utgör en frivillig samverkan mellan markägare och jägare. Förbundet avvisar därför förslagen om flera månaders jakttid på årskalv av kronhjort på oregistrerad mark och möjligheter för länsstyrelsen att, över huvudet på KSO, besluta om avlysningsjakt eller allmän jakt inom ett område. Det måste vara upp till KSO att själva besluta om tilldelningsformer.

Förbundet avvisar helt förslaget att kunna bilda KSO i syfte att hålla kronhjort borta från ett område, vilket vi anser strider mot såväl Bernkonventionen som 4§ Jaktlagen. Med hänvisning till samma lagstiftning är det inte heller möjligt att skjuta ner en etablerad stam så att den inte längre är livskraftig.

Förbundet avvisar förslaget att länsstyrelsen ska kunna tilldela vuxna kronhjortar till älgjaktområden som inte är registrerat som KSO. Vi anser istället att sådana områden först ska registreras som skötselområde eller licensområde för älg och kronhjort. Det senare (licensområde) blir en ny registreringsform.

Vi stöder förslaget att samordna förvaltningen även av kronhjort inom dagens älgförvaltningsområden, vilka då bör byta beteckning till viltförvaltningsområden.

Förbundet stöder förslaget att älgförvaltningsgrupperna, efter namnbyte, även hanterar kronhjort. Dock krävs insatser för att höja gruppernas kompetens rörande kronhjortsförvaltning. Förbundet har under 2016 sjösatt en ny förvaltningsutbildning för kronhjort och är beredda att genomföra en kraftfull satsning som ett tillägg till det allmänna uppdraget. Det är också viktigt att länsstyrelserna, vid framtida tillsättningar, särskilt beaktar behovet av kompetens rörande kronhjort i områden där det är aktuellt.

Vi anser inte att förvaltningsgrupperna ska få ett utpekat ansvar för att besvara skyddsjaktremisser, då grupperna är rådgivande. Dessa beslut måste tas av länsstyrelsen.

Naturvårdsverket framhåller behovet av robusta och tillförlitliga inventeringsmetoder samt ett utvecklat IT-stöd. Förbundet stöder detta och vill framhålla våra möjligheter att ansvara för dessa frågor som en del av det allmänna uppdraget.

Vi ser det som självklart att frågor kring finansiering av kronhjortsförvaltning samordnas med den utredning om viltförvaltningens finansiering som för närvarande genomförs av Naturvårdsverket och att finansieringen inte drabbar jägarkåren på ett oskäligt sätt.

Förbundet har svårt att se nyttan med en nationell förvaltningsplan för kronhjort, då beslut i en adaptiv förvaltning fattas lokalt och regionalt. Vi stöder dock förslaget att länens viltförvaltningsdelegationer får i uppdrag att ta fram regionala förvaltningsplaner.

Naturvårdsverket föreslår att länsstyrelsen får möjlighet att avsätta en ledamot av en förvaltningsgrupp i det fall denne väsentligt missköter sitt uppdrag. Vi stöder detta men anser också att den nominerande organisationen ska ha möjlighet att återkalla sin nominering.

Förbundet avstyrker med skärpa förslagen om allmän jakt på kronhjort i delar av landet. Artens ekologi medför att den är sällsynt illa lämpad för allmän jakt samtidigt som samstämmiga internationella erfarenheter visar att allmän jakt leder till skev könsfördelning med hög andel hondjur och ökad tillväxt i stammen.

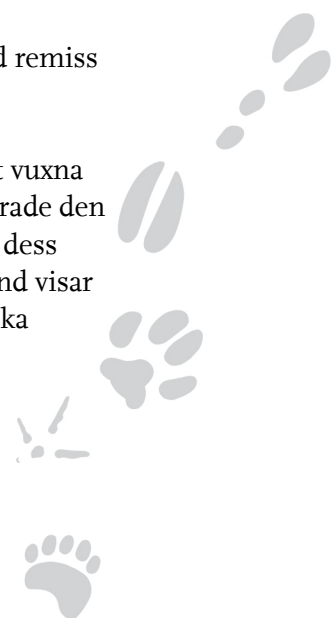
Vi anser att förslagen om skydds jakt på eget initiativ är oprecisa, omfattar en alltför stor del av året och medför att årskalv i princip får jagas var som helst och nästan hela året. Vi avstyrker dessa och föreslår istället att årskalv av kronhjort som gör skada i (inte vid) oskördad gröda inom KSO får skjutas från och med den 1 augusti till första datum för ordinarie jakttid och då ska räknas av från områdets avskjutningsplan.

Förbundet anser att frågor om jakttider måste präglas av en helhetssyn och avvisar därför förslagen i hemställningarna, vilka även inkluderar dovhjort och har formen av "spridda skurar". Istället föreslår vi att en särskild utredning tillsätts med syfte att uppnå så stor överensstämmelse som möjligt rörande jakttider och skydds jaktbestämmelser för älg, kronhjort och dovhjort. Förbundet är berett att delta i ett sådant arbete.

Inledning

Svenska Jägareförbundet, nedan kallad förbundet, har tagit del av rubricerad remiss och får anföra följande.

Kronhjort (i yttrandet används namnet som beteckning på arten, inte enbart vuxna handjur) är en inhemsk art och har därmed hemorts rätt. Arten återkoloniserade den skandinaviska halvön efter den senaste istiden. Klimatvariationer har sedan dess sannolikt medfört att utbredningen varierat över tiden, men arkeologiska fynd visar att kronhjort förekommit i varje fall i Dalarna (se Ericsson 1994. Senatlantiska

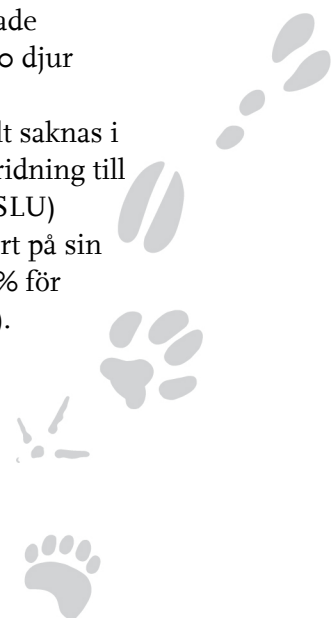
fornlämningar från en boplats vid Leksand, Dalarna. Fornvännen 89:4, 251-256.) och Härjedalen (Jarnemo muntligt). Förbundet hävdar därför att det i hemställen framförda påståendet; att vilda populationer av kronhjort efter senaste istiden inte förekommit norr om Mälardalen, är felaktigt och därmed inte kan ligga till grund för några beslut.

Stammen trycktes dock tillbaka kraftigt genom överbeskattning under 1800-talet, och förekom då endast lokalt i Skåne. Kronhjort sprider sig idag fortfarande norrut till områden där de tidigare förekommit. Samtidigt kommer de pågående klimatförändringarna att skapa goda förutsättningar för kronhjort längre norrut än vad som varit fallet under lång tid, vilket gör att vi kan förvänta oss ytterligare spridning. Parallellt sprider sig även kronhjort från de norska populationerna till Svealand och delar av Norrland. Värmland och Østlandet delar redan idag en gemensam stam, där märkta individer tillbringar delar av året i Sverige och delar av året i Norge.

I jämförelse med främst älg och rådjur har kronhjort en delvis olikartad ekologi. Äldre handjur har en mycket betydelsefull ekologisk roll, inte minst under brunsten, samtidigt som handjuren inte blir fullvuxna förrän de är sex till åtta år gamla och når full mognad först vid 10-14 år. Arten har en förhållandevis låg reproduktion, där hindarna som regel föder endast en kalv årligen. Tillsammans med den sena åldersmognaden och känslighet för störningar medför detta att väl genomtänkta förvaltningsmodeller krävs, inte minst gäller det att säkerställa tillgången till vuxna handjur i populationerna. Det medför också att jämförelser med populationsutvecklingen hos arter som älg, rådjur och vildsvin inte är relevant då dessa arter har högre reproduktion och delvis annan ekologi samt att allmän jakt, vilket föreslås i hemställen, lämpar sig synnerligen illa för kronhjort.

Kronhjortar är generalister och blandbetare vars föda i stor utsträckning utgörs av gräs. Även detta kan ha betydelse ur ett ekologiskt perspektiv, då det är brist på den typen av betare i det svenska landskapet. Kronhjortens bete på konkurrensstarka gräsarter kan således gynna förekomsten av mer konkurrenssvaga växtarter och därmed ha en viktig roll för bevarande av biologisk mångfald.

I jämförelse med övriga klövviltarter finns kronhjort ännu i relativt begränsade stammar, med en skattad avskjutning som i dagsläget uppgår till cirka 7 000 djur årligen (Svenska Jägareförbundet viltövervakning). Arten har låg geografisk spridningshastighet och kan leva i täta lokala stammar samtidigt som de helt saknas i närliggande områden. I takt med att stammen ökar så sker dock även en spridning till nya områden. I undersökningar utförda vid Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU) uppgav 10 % av jägarna i Sverige att man hade en etablerad stam av kronhjort på sin jaktmark, medan motsvarande andelar var 5 % för skogsägare respektive 15 % för aktiva lantbrukarna på den mark man brukade (Widemo, opublicerade data).

Kronhjort är således varken någon påtagligt vanlig eller allmänt spridd art, något som ytterligare understryker att jämförelser med älg, rådjur och vildsvin inte är relevanta. I hemställan framförs farhågor för en så kallad explosion av kronhjort, det vill säga en okontrollerad och snabb ökning av stammen. Artens ekologi och föryngringspotential medför dock att detta scenario är mindre sannolikt.

Skador på skog och gröda, orsakade av kronhjort, kan uppstå lokalt. I undersökningar utförda vid SLU ansåg 7 % av de privata skogsägarna att stammarna var för stora, och 3 % att kronhjort orsakat oacceptabla skogsskador på fastigheten. Bland de aktiva lantbrukarna ansåg 5 % att kronstammen var för stor på den mark de brukade, och 4 % ansåg att kronhjort orsakat oacceptabel skada på grödorna (Widemo, opublicerade data). Under kalenderåret 2014 registrerades totalt 40 ansökningar om skydds jakt på kronhjort vid landets länsstyrelser. Av dessa beviljades 73 % och den genomsnittliga handläggningstiden var sex kalenderdagar (Svenska Jägareförbundet fokusprojekt kron). Skador orsakade av kronhjort är således små på nationell nivå, men kan lokalt vara stora. Ansökningar om skydds jakt är fåtaliga och förefaller av länsstyrelserna ha behandlats generöst och skyndsamt, något som visar att myndigheten har ett etablerat och väl fungerande system för hantering av sådana ärenden. Förbundet ser därför inget stort behov av ytterligare skydds jaktmöjligheter, utan anser att lokalt förekommande problem ska hanteras lokalt och inte ligga till grund för lagstiftning på nationell nivå.

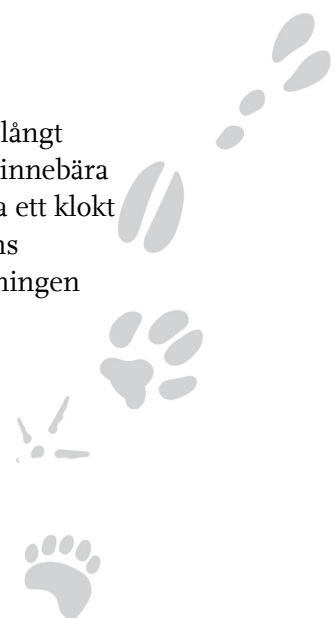
Särskilda synpunkter på redovisade förslag och hemställningar

Kronhjortsförvaltning i Skåne län

I Skåne finns den ursprungliga svenska underarten av kronhjort bevarad. Denna är rödlistad och kräver särskild hänsyn. Jakten inom Kronskötselområden sker därför via licenstilldelning. I Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget gällande kronhjort anges att "Skåne kan ha kvar sin nuvarande förvaltningsmodell och att ovan föreslagna förändringar i första hand bör ske i övriga landet." De bitvis vaga formuleringarna reser frågetecken kring tolkningen av vad förslagen egentligen innebär. Förbundets uppfattning är att förvaltningen av kronhjort i Skåne län fungerar väl och att den ska förbli oförändrad.

Kronhjortsförvaltning utanför Skåne län

Naturvårdsverket föreslår att kronhjortsförvaltningen utanför Skåne län "så långt möjligt" införlivas i samma system som älgförvaltningen, något som skulle innebära ett tydligt steg i riktning mot en flerartsförvaltning. Det skulle även innebära ett klokt hushållande av de begränsade personella resurser som står till förvaltningens förfogande. Det är helt avgörande att de människor som ska hantera förvaltningen

inte behöver sjösätta helt nya system och regelverk för varje art som ska förvaltas – i annat fall är förvaltningen dömd att misslyckas.

Kronhjortsskötselområden (KSO)

Dagens KSO är som regel för små för att förvalta egna populationer. Det förekommer också att geografiskt närliggande KSO antagit helt olika mål och avskjutningsstrategier vilket försvårar en rationell och samordnad förvaltning. Det finns ett uppenbart behov av stöd och utbildning i dagens KSO, och detta liknar till stor del de behov som låg till grund för införandet av den nya älgförvaltningen.

Förbundet stödjer Naturvårdsverkets förslag att låta KSO ingå i samma förvaltningssystem som älgskötselområden (ÄSO). Redan i dagsläget sammanfaller 80 % av KSO, geografiskt och/eller administrativt, med ÄSO (Svenska Jägareförbundet fokusprojekt kron). En sådan samordning borde därför vara såväl enkel som kostnadseffektiv att åstadkomma. Registrering av KSO bör omfattas av samma regelverk som ÄSO rörande, till exempel, vilken avskjutning som minst krävs för bildande eller deltagande i inventeringar.

Det är i sammanhanget viktigt att komma ihåg att KSO, liksom ÄSO, utgör en frivillig samverkan mellan markägare och jägare. Denna modell har visat sig vara framgångsrik och bör uppmuntras och utökas, varför det är viktigt att systemet innehåller tydliga incitament för samverkan.

Förbundet finner det därför ologiskt och förbryllande att Naturvårdsverket föreslår ett antal åtgärder vilka uppenbarligen avses löpa parallellt med förvaltningen inom KSO, som förslagen om flera månaders jakttid på årskalv på oregistrerad mark samt mandat att över huvudet på KSO besluta om avlysningsjakt eller allmän jakt inom ett område. Det måste vara upp till den frivilliga sammanslutningen KSO att själva besluta om tilldelningsformerna inom sitt område, i likhet med dagens ÄSO, och avlysningsjakt är redan idag den vanligaste tilldelningsformen inom KSO. I annat fall skulle KSO få en offentlighetsrättslig prägel med inslag av tvång som idag inte förekommer annat än inom viltvårdsområden i enlighet med lagen om viltvårdsområden. Som en konsekvens skulle också tillgång till rättsmedel för att överpröva länsstyrelsernas tvångsmässiga beslut behöva införas. En sådan utveckling med överprövningar av myndighetsbeslut har vi redan börjat se inom viltförvaltningen, och detta bör inte utvidgas ytterligare. I de fall ett KSO misslyckas med att inom rimliga gränser uppnå sitt avskjutningsmål eller undandrar sig medverkan i förvaltningen bör länsstyrelsen kunna avregistrera området i likhet med regler för ÄSO. Förbundet avvisar därför dessa förslag som kommer att motverka en frivillig samverkan.

Förbundet avvisar helt förslaget att kunna bilda KSO med syfte att hålla kronhjort borta från ett område. Vi anser att det skulle strida mot Bernkonventionen samt mot 4§ Jaktlagen, att förhindra kronhjort att etablera sig genom naturlig spridning till nya områden med lämplig livsmiljö. På samma sätt strider det mot konventionen och lagen att skjuta ned en etablerad stam så att den inte längre är livskraftig.

Naturvårdsverket föreslår att länsstyrelsen ges bemyndigande att tillåta jakt efter vuxna kronhjortar även inom älgjaktområde som inte är registrerat som KSO. Förbundet avstyrker detta förslag och föreslår istället att sådana områden först ska registreras som "Älg- och kronhjortsskötselområde" respektive "licensområde för älg och kronhjort". För de senare, som utgör en ny registreringsform, ska länsstyrelsen specificera tilldelningen gällande årskalvar och vuxna, fördelningen mellan vuxna han- och hondjur samt särskilda begränsningar för vuxna handjur.

Förvaltningsområden och förvaltningsgrupper

Förbundet stödjer tanken att samordna förvaltningen även av kronhjort inom dagens Älgförvaltningsområden (ÄFO) vilka därmed också bör byta beteckning (förbundet föreslog "Viltförvaltningsområden" redan 2009). Dessa förvaltningsområden kommer att, bättre än dagens KSO, hantera en egen kronhjortspopulation något som sannolikt förenklar arbetet med insamling och tolkning av dataunderslag samt framtagande av populationsuppskattningar och avskjutningsmodeller.

Det har framförts farhågor att ÄFO skulle fungera mindre väl för kronhjort på grund av den långsamma spridningen vilket kan medföra att arten endast finns inom en del av ett ÄFO. Förbundet anser dock att detta är ett hanterbart problem, huvudsaken är att in- och utvandringen är begränsad. Praktiskt sett kan frågan hanteras genom att bilda delområden i de delar av ÄFO där kronhjort finns. Förbundets system viltdata kan redan idag hantera delområden inom ÄFO, till exempel för att generera korrekt statistik.

Dagens älgförvaltningsgrupper (ÄFG) är, av naturliga skäl, inriktade på förvaltning av älg. Många ÄFG fungerar väl medan andra ännu inte funnit former för sitt arbete. Förbundet stödjer förslaget att grupperna ska hantera även kronhjort, vilket dock kräver att gruppernas kompetens rörande kronhjortsförvaltning ökas. Samtidigt bör namnet ändras till viltförvaltningsgrupp (VFG), analogt med ändringen av områdets beteckning. Vi tror att grupperna behöver vägledning och stöd från länsstyrelsen och förbundet i sitt arbete. Förbundet har under 2016 sjösatt en ny utbildning i förvaltning av kronhjort, anpassad för såväl förvaltningsområdes- som skötselområdesnivån, och är fullt beredda att genomföra en kraftfull satsning för att öka kompetensen i kronhjortsförvaltningen som ett tillägg till det allmänna uppdraget.

Det är också viktigt att länsstyrelserna, vid framtida tillsättande av ledamöter i grupperna, särskilt beaktar behovet av kompetens rörande kronhjort i områden där detta är aktuellt. Det kan även finnas behov av att se över gruppernas sammansättning i syfte att förstärka deras viltförvaltningskompetens. Möjligheten för ÄFG att, vid behov, adjungera expertis rörande kronhjort bör också utnyttjas.

Förbundet avstyrker däremot förslaget att förvaltningsgrupperna får ett särskilt utpekat ansvar för att besvara remisser om skydds jakt efter kronhjort. Grupperna är endast rådgivande och det är således länsstyrelsen som måste ta dessa beslut.

Inventeringsmetoder samt IT-stöd

Naturvårdsverket framhåller robusta och tillförlitliga inventeringsmetoder som en av de viktigaste förutsättningarna för förvaltning av kronhjort samt att utvecklade IT-stöd behövs. Förbundet delar dessa uppfattningar fullt ut och vill framhålla våra möjligheter att, inom det allmänna uppdraget, ansvara för dessa frågor. Vi arbetar för närvarande med att utveckla inventeringsmetoder för kronhjort samtidigt som förbundets system viltdata förbereds för att redan under kommande höst hantera såväl biologiska data (vikter, åldrar etc.) som observationsmetoder för kronhjort. Tillsammans med andra aktörer arbetar förbundet också för närvarande med att vidareutveckla simuleringsprogrammet Älgfrode och anpassa detta för kronhjort.

Vi ser således inget behov att vidareutveckla andra system, som länsstyrelsernas Älgdata, för att kunna registrera motsvarande uppgifter. Älgdata bör, enligt de ursprungliga intentionerna, istället fungera som en portal där data från andra system tillgängliggörs på ett samlat och lättillgängligt sätt.

Finansiering

Naturvårdsverket genomför för närvarande ett regeringsuppdrag rörande viltförvaltningens finansiering. Förbundet ser det som självklart att frågan om finansiering av kronhjortsförvaltning inte hanteras separat utan istället samordnas med den utredningen.

Vi ser det som angeläget att viltförvaltningen har en långsiktig och stabil finansiering samtidigt som inte kostnader på ett oskäligt sätt drabbar jägarkåren. Detta talar för en finansiering via allmänna medel. Det är dock viktigt att inte glömma den resurs som jägarkårens ideella krafter utgör. Dessa kan och bör spela en huvudroll i förvaltningen, något som även bidrar till en lokal förankring i förvaltningen. Förbundets roll blir att, via det allmänna uppdraget, utbilda och stötta dessa personer.

Nationell förvaltningsplan

Naturvårdsverket föreslår att en nationell förvaltningsplan för kronhjort upprättas. Förbundet har svårt att se nyttan med en sådan nationell plan då beslut i en adaptiv förvaltning fattas lokalt och regionalt samtidigt som förhållanden och förutsättningar varierar över landet. Däremot stödjer vi förslaget att länens viltförvaltningsdelegationer får i uppdrag att ta fram regionala förvaltningsplaner.

Möjlighet för länsstyrelsen att avsätta ledamot i förvaltningsgrupp

Naturvårdsverket föreslår att länsstyrelsen får möjlighet att avsätta en ledamot som väsentligt missköter sitt uppdrag. Förbundet stöder förslaget men vill också att den nominerande organisationen ska ha möjlighet att återkalla sin nominering i det fall ledamoten inte fungerar i förvaltningsgruppen.

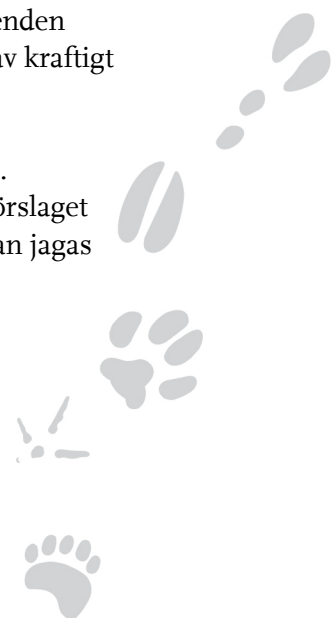
Allmän jakt

Förbundet avstyrker med skärpa förslaget om allmän jakt efter kronhjort i delar av landet. Som framgått ovan är kronhjort en art som ekologiskt lämpar sig sällsynt illa för denna form av "icke-förvaltning". Samstämmiga internationella erfarenheter (kronhjort i Danmark, sikahjort i Japan, vitsvanshjort i Nordamerika, flera hjortarter i Storbritannien) visar entydigt att oreglerad jakt regelmässigt leder till en skev könsfördelning, med hög andel hondjur och ökad tillväxt i stammen, medan syftet med att införa allmän jakt varit det motsatta.

Skydds jakt på årskalv på eget initiativ

Förbundets grundinställning är att kronhjortsstammarnas storlek ska regleras via ordinarie jakt. I särskilda fall kan behov av att förhindra skada på växande gröda utanför ordinarie jakttid uppstå och då finns möjlighet till skydds jakt. I normalfallet är det länsstyrelsen som, efter ansökan, beslutar om skydds jakt. Den genomgång av skydds jaktärenden gällande kronhjort som förbundet gjort (se ovan) visade att sådana ärenden under 2014 inte förekom i större mängd och att förekommande ärenden handlades skyndsamt och generöst. Förbundet ser därför inget stort behov av kraftigt utökade möjligheter till skydds jakt på eget initiativ.

De inlämnade förslagen omfattar en mycket stor del av året, 1 juli till 15 april. Tillsammans med de oprecisa skrivningarna (vid oskördad gröda), liksom förslaget att inkludera skogsmark, innebär detta att årskalvar av kronhjort i princip kan jagas överallt och under nästan hela året. Det bör i sammanhanget framhållas att

sambanden mellan kronhjortstäthet och skador är svaga liksom att effekterna av skydds jakt på skadebilden inte är belagda.

Förbundet avvisar förslagen och föreslår istället att årskalv av kronhjort som gör skada i (inte vid) oskördad gröda inom KSO får skjutas från och med den 1 augusti till första datum för ordinarie jakttid och då ska räknas av från områdets avskjutningsplan.

Jakttider – en ny utredning behövs!

Förbundet anser det angeläget att frågor om jakttider präglas av en helhetssyn. Istället för omfattande skydds jaktregler bör man istället överväga en utökad jakttid för årskalv av kronhjort, och möjligen även kronhind, inom KSO och licensområden för kronhjort. Samtidigt kan man överväga om jakttiden för årskalv av kronhjort på oregistrerad mark ska förkortas så att den, i likhet med dagens system för älg, endast infaller under början av jaktperioden.

I hemställan tas även arten dovhjort upp. Förbundet avstår från att lägga konkreta förslag men avvisar för närvarande de lagda förslagen som har karaktären av ”spridda skurar” i frågan. Istället bör en utredning initieras med en lämplig representation från forskning, förvaltning och intresseorganisationer. Syftet är att, ur ett helhetsperspektiv, uppnå så stor överensstämmelse som möjligt mellan dovhjort, kronhjort och älg vad avser såväl jakttider som skydds jaktbestämmelser. Det är först under dessa arbetsformer man kan finna välmotiverade och välgrundade förslag baserade på fakta och reella problem. Under sådana former kan man till exempel överväga en utökad allmän jakttid på årskalv av dovhjort, och möjligen även hind, samtidigt som jakten på handjur begränsas i syfte att uppnå en jämnare könsfördelning. Dessutom kan en viss skydds jakt efter årskalv av dovhjort i gröda övervägas. Förbundet är berett att delta i ett sådant arbete.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

BO SKÖLD
Generalsekreterare

GÖRAN BERGQVIST
Nationellt klövviltansvarig

